

Dwergonisch volkslied

Lang al lonkt de lente,
de vorst nog in de grond.
De Vastenavond komt eraan,
het leven wordt weer bont.

“Ze zen d'r weer”, de kikkers
en ze zitten ook niet stil.
Ooit in wiel of dwerg,
nu op schouder, kiel of bil.

Gevoelig ja meeslepend zelfs en wat gedragen
mag 't zijn.

Bij een Dwergonisch volkslied hoort een dijk van
een refrein:

Leg je hand op je hart.
Groet de vlag van geel en blauw,
groet ons Mina, een beeld van een vrouw.
Leg je hand op je hart.
Groet de vlag van geel en blauw.
Dwergonië, we houden van jou!

Hoe mooi is ons Dwergonië
met molen, dijk en duin.
Langs de Langstraat liggen hier
de tuinen schuin zo schuin.

Op het plein spelen muziekskes
en je hoort al zottenpraat.
De Elveraad, de Prins paraat,
daar staat Mina in vol ornaat.

Gevoelig ja meeslepend zelfs en wat gedragen
mag 't zijn.

Bij een Dwergonisch volkslied hoort een dijk van
een refrein:

Leg je hand op je hart.
Groet de vlag van geel en blauw,
groet ons Mina, een beeld van een vrouw.
Leg je hand op je hart.
Groet de vlag van geel en blauw.
Dwergonië, we houden van jou! (2x)